

Please note! This is a self-archived version of the original article.

Huom! Tämä on rinnakkaistalenne.

To cite this Article / Käytä viittauksessa alkuperäistä lähdettä:

Anto, A. & Tervajärvi, L. (2022) Yhdessä eteenpäin – yksilöohjauksesta kohti pariohjausta. TAMK-blogi, 26.9.2022.

URL: <https://blogs.tuni.fi/tamkblogi/opetus/yhdessa-eteenpain-yksiloohjauksesta-kohti-pariohjausta/>

Yhdessä eteenpäin – yksilöohjauksesta kohti pariohjausta

26.9.2022 — Arja Hautala

Terveysalan opiskelijoilla käytännön harjoittelut ovat suuressa roolissa opintojen aikana. Harjoittelut vaativat paljon myös harjoittelupaikoilta, sillä opiskelijat tarvitsevat ohjaajia. Hoitotyössä resurssit ovat usein kortilla, myöskään halukkaita ohjaajia ei ole helposti saatavilla.

Pariohjaus ongelmien ratkomista yhdessä vertaisen kanssa

Pariohjaus antaa mahdollisuuden toteuttaa moduuliohjausta, jossa opiskelijapari työskentelee yhdessä ohjaajien tukemana mahdollisimman itsenäisesti. TAYSin lastenkirurgian osastolla pariohjaus toteutetaan siten, että ennen harjoittelua opiskelijoille lähetetään tietoa pariohjauksesta. Osastolle tulee yleensä neljä opiskelijaa, jotka jaetaan opiskelijapareihin. Kummallekin opiskelijaparille nimetään oma ohjaajapari. Toinen ohjaajista on aina samaan aikaan vuorossa opiskelijaparin kanssa, mutta tarvittaessa vuoroja voi tehdä myös yksin ohjaajan kanssa.

Työvuorossa oleva ohjaaja johdattelee opiskelijaparia ymmärtämään ja näkemään oikeat asiat hoitosuunnitelman teossa. Opiskelijat puolestaan pääsevät hyödyntämään toistensa tietotaitoa, rohkaistuvat aktiivisemmin keskustelemaan hoitotyön ongelmista ja saavat itseluottamusta potilaan kohtaamiseen. Esimerkiksi potilaan voinnin tiedustelu on koettu

helpommaksi pareittain. Ohjaaja jääkin näistä tilanteista usein kokonaan pois. Pariohjauksen aikana painotetaan reflektion tärkeyttä. Ohjaaja pyrkii kannustamaan opiskelijoita refleктоimaan omaa toimintaansa pitkin harjoitteluvuoroa ja vuoron lopuksi pitämään yhteenvedon päivän tapahtumista. Harjoittelun lopussa oleva loppuarviointi on jokaiselle opiskelijalle henkilökohtainen, mutta myös parityöskentelyn onnistumista voidaan käsitellä.

Opiskelijat kuvailevat, että pariohjaus tuntui aluksi jännittävältä, sillä vastuuta on enemmän ja yhteistyön onnistumisesta työparin kanssa ei ole takuita. Harjoittelun jälkeen tunnelmat olivat kuitenkin positiiviset.

Pariohjauksessa saa kokea tasavertaisen työparin kanssa työskentelemistä ja tarkastelemaan omia vahvuuksia ja heikkouksia työparina jo ennen työelämään astumista.

Pariohjauksessa on enemmän vastuuta ja ratkaisuja pohditaan työparin kanssa, jolloin itsevarmuutta tulee lisää ja valmiudet tulevaan ammattiin ovat paremmat, erityisesti työparityöskentelyn osalta, mikä on ensihoidossa todella tärkeää.

Pariohjauksen hyvät puolet

- Lisääntynyt vastuu
- Vertaisen tuki, mm. potilaan kohtaamisessa, hoitotyön ongelmatilanteissa
- Itseluottamuksen kasvu
- Työelämävalmiudet, mm. työparityöskentely
- Palautteen merkitys
- Jatkuva reflektointi

Pariohjauksen huonot puolet

- Vähemmän kädentaitoja

Ei paluuta yksilöohjaukseen

Pariohjaukseen siirtyminen on monissa paikoissa väistämätöntä, sillä osastoilla on pula ohjaajista. Henkilöstön vaihtuvuus on suurta, eikä uusia työntekijöitä tai vastavalmistuneita mielellään nimetä heti ohjaajiksi. Pariohjauksella neljän opiskelijan ohjaajaksi riittää neljä ohjaajaa aiemman kahdeksan sijasta. Näin ohjaajatkin jaksavat paremmin, kun ohjattavia ei ole jatkuvasti.

Lastenkirurgian osastolle parityöskentely on sopinut hyvin. Opiskelijoilta ja ohjaajilta saatu palaute on ollut positiivista. Ainoa huono puoli tässä ohjaustavassa on, että kädentaitojen harjoittelu saattaa jäädä vähemmälle, kun tekijöitä on kaksi. Loppujen lopuksi voi kuitenkin todeta, että ainakaan lastenkirurgian osasto ei aio palata yksilöohjaukseen.

Pariohjauksessa parasta oli työparityöskentely ja vastuu. Työparina saimme itsenäisemmin suunnitella ja toteuttaa hoitotyötä, eikä koko ajan tarvinnut seurata ohjaajaa. Pystyimme molemmat antamaan toisillemme jotain, vaikka molemmilla olikin samat lähtökohdat harjoitteluun.

Kirjoittajat: Aleksi Anto, sairaanhoitaja (AMK), opiskelijavastaava, lastenkirurgian osasto TAYS, ja Lasse Tervajärvi, lastenhoitotyön lehtori, TAMK
Kuvat: Lasse Tervajärvi